

Sygn. akt VIII Gz 66/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Artur Fornal

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. w P.**

przeciwko **T. C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt VIII GC 4040/17 upr

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt VIII Gz 66/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie, uznając, że powód, wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez przedłożenie pełnomocnictwa procesowego wraz z wykazaniem, że udzielające go osoby są do tego uprawnione, nie uczynił tego w terminie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, który zaskarżył ww. rozstrzygnięcie w całości i wniósł o jego uchylenie i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu postanowieniu powód zarzucił :

- sprzeczność ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na uznaniu, że pełnomocnik powoda nie wykonał w terminie zobowiązania sądu do uzupełniania braków,
- naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez błędne zastosowanie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. polegające na uznaniu, że nie zostały spełnione warunki zawarte w dyspozycji normy prawnej wynikającej z tego przepisu, co miało uzasadniać umorzenie postępowania.

Skarżący przedstawił dowód w postaci wyciągu z książki nadawczej, w której przedmiotową sprawę identyfikuje znak własny kancelarii, wymieniony m.in. w opisie właściwej przesyłki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

W orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się jednolicie, że potwierdzenie nadania pisma w urzędzie pocztowym w zasadzie stanowić będzie dowód zachowania terminu przy dokonywaniu czynności procesowej (art. 165 § 2 k.p.c.). Przy ustalaniu terminu nadania pisma procesowego do sądu ma zastosowanie domniemanie faktyczne określone w art. 231 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 1997 r., III CKN 36/97, OSNC 1997, nr 10, poz. 159, a także z dnia 27 stycznia 2016 r., II CZ 85/15, LEX nr 2003379). Domniemanie to jest jednak wzruszalne, a treść załączonego do zażalenia przez powoda odpisu (wyciągu) pocztowej książki nadawczej podlegać musiała swobodnej ocenie Sądu odwoławczego, stosownie do reguł art. 233 § 1 k.p.c.

Przede wszystkim trzeba zauważyć, że przesyłka wymieniona pod pozycją nr 7 ww. książki nadawczej – mająca, wedle twierdzeń skarżącego, dotyczyć usunięcia w terminie (tj. w dniu 12 grudnia 2017 r.), braków w niniejszej sprawie – zawierać miała także dokumenty dotyczące sześciu innych spraw, na co wskazuje wymienienie, poza numerem identyfikującym przedmiotową sprawę w kancelarii powoda ((...)), również numerów : (...), (...), (...), (...), (...) i (...) (zob. k. 2 v. i 12 akt).

W sytuacji zatem gdy powód poprzestał wyłącznie na przedłożeniu ww. wyciągu, nie załączając nawet kopii (odpisów) dokumentów jakie miały być wówczas nadane w uzupełnieniu powyższych braków, a z załączonego przez Sąd pierwszej instancji do akt sprawy wydruku „Kontrolki otrzymanej korespondencji” za okres od 12 do 30 grudnia 2017 r. (zob. k. 14-14 v. akt) wynika, że we wskazanym wyżej okresie nie odnotowano wpływu żadnego pisma dotyczącego przedmiotowego postępowania, nie można uznać zasadności stanowiska powoda.

Nie można wprawdzie kwestionować, że z przedłożonego przez powoda odpisu książki nadawczej wynika domniemanie nadania przesyłki na adres Sądu, w sytuacji jednak gdy miała ona zawierać także dokumenty, które nie dotyczyły tylko przedmiotowej sprawy, lecz również szeregu innych i gdy nie została ujawniona nawet treść korespondencji mającej usunąć wskazane wyżej braki (nie przedłożono kopii wymaganych dokumentów), oświadczenie powoda odnośnie zawartości ww. przesyłki nie może być uznane za rozstrzygające, nie korzysta ono bowiem z domniemania prawdziwości (art. 245 k.p.c.). Miarodajne w tym zakresie jest więc, zdaniem Sądu Okręgowego, wzmiankowane wyżej zestawienie korespondencji otrzymanej w tym czasie przez Sąd pierwszej instancji od pełnomocnika powoda (k. 14-14 v. akt).

W konsekwencji, nie znajdując podstaw do kwestionowania zaskarżonego postanowienia, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.